

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

ONZE BIBLIOTHEEK IS VERBRAND!

22 April 1948 zouden wij het feit herdenken, dat onze bibliotheek 100 jaar geleden werd opgericht. Al wat in die eeuw aan medische werken, waaronder kostbaar antiek, moeizaam bijeengegaard was, ging bij den ramp, die Middelburg den 17en Mei trof, verloren.

Wij beginnen opnieuw!

Een vriendelijk verzoek derhalve aan collegae, in het bijzonder aan collegae-bibliothecarissen, om, indien zij medische werken kunnen missen, mij deze te willen zenden. Bij voorbaat mijn hartelijken dank.

Middelburg, Mei 1940.

A. SNETHLAGE,
bibliothecaris der Afd. Walcheren.

PIEDRA NIGRA.

In verband met het artikel van collega VAN PUTTE in het *Tijdschrift* van 11 Mei jl. moge ik mededeelen, dat ik de beschreven ziekte heb waargenomen bij Europeanen en Inheemschen van het garnizoen Moeara Tebo (Res. Djambi) tijdens mijn verblijf aldaar van 1936 tot 1938, en wel in een zoodanige frequentie, dat de gedachte aan een op Sumatra nog niet bekende afwijking niet bij mij opkwam. Bovendien had mijn voorganger het bestaan van de ziekte ter plaatse reeds opgemerkt. In Moeara Tebo bleek het zoogenaamde geplakt zijn van het hoofdhaar geen levensvoorwaarde voor de schimmel te zijn. Doordat de schimmelklompjes zich steeds op eenigen afstand van de hoofdhuid bevonden, kon de behandeling bestaan uit eenmaal tondeeren. Aangezien de afwijking waarschijnlijk ten gevolge van het feit, dat zij door een kapper werd verbreid, alleen bij mannen werd gezien, leverde deze therapie geen bezwaren op. De vrij algemeene onverschilligheid ten opzichte van het vaak weerzinwekkende instrumentarium van het kappersgilde in aanmerking genomen, lijkt een snelle verbreiding — die, zooals uit het bovenstaande blijkt, reeds grooter is dan algemeen bekend is. — zeer waarschijnlijk.

Enkhuizen, 3 Juni 1940.

C. A. J. TEN BENSEL,
off. v. gez. 2e klasse K. N. I. L.

HIELSPOOR.

Als coll. REYS de moeite neemt mijn artikel na te lezen, zal hij zien, dat ik nergens schrijf, dat „in het succes van de platvoetzool een bewijs is gelegen tegen de mechanische verklaring van de pijn”. Ik ben het met hem eens, dat het er een argument vóór is. Op de plaats, die hij bedoelt, gaat het om de *oorzaak van de pijn*. En dan bestrijd ik het prikken van de spoor in het weefsel als de oorzaak van de pijn.

Rotterdam, 3 Juni 1940.

M. N. ROEGHOLT.

EEN GALSTEEN, PER VIAS NATURALES TE VOORSCHIJN GEKOMEN.

Het is mij bekend, dat niet elke steen, die het lichaam langs den natuurlijken weg verlaat, een galsteen is. Collega ROMBACH's twijfel, of de door mij beschreven steen inderdaad een galsteen is, is dan ook gerechtvaardigd. Ter aanvulling van en als antwoord op zijn vraag kan ik hem mededeelen, dat de steen inderdaad een galsteen is en voor het ter perse gaan van mijn casuïstische mededeeling onderzocht is in het Pathologisch-anatomisch Laboratorium te Groningen. Ik betuig prof. vos hiervoor mijn hartelijken dank. Prof. Vos berichtte mij, dat de steen werd geïdentificeerd als een echte galsteen. In het bruine gedeelte daarvan